

בשם פועלי המושבה ברוך מר בקר, בשם מחלקת החנוך של ההנהלה הציונית – מר גולני,
בשם ועד בית-הספר – מר ריבלין ובשם המורים וועדת הבנין – מר רבינוביץ.
החגיגה נגמרה בשירת "התקוה".

ב

ברמת-גן היתה חנוכת בנין בית-הספר הנקרא בשם 'בית בנימין', על שמו של בנימין זאב
בן י.ל. גולדברג, שנפל חלל בתל-אביב במהומות אב שנת תרפ"ט.
יסוד בית-הספר הזה הונח מיד לאחר אותם המאורעות. בית-הספר נמצא בחלק המושבה
הנקרא "העמק". הבנין מוקף פרדסים וגינות ירק מרהיבי עין. לחגיגה באו: משפחת י.ל.
גולדברג וש. טולקובסקי ועוד מוזמנים רבים – בהם ח.נ. ביאליק, ז.ד. לבונטין, ז. גלוסקין
ומרדכי בן הלל הכהן.
לבית-הספר שיך גם שטח של חמשה עשר דונם אדמה, שתחולק למגרשי משחקים,
גינות תלמידים וכו'. לפני הפתיחה הופיעו תלמידי בית-הספר שנשאו דגל לאומי ובפיהם
השיר "הו, ארץ מולדת".
ה' קריניצי, יו"ר מועצת רמת-גן, פתח את החגיגה וה' י.ל. גולדברג גזר במספרים את
הסרטים שהיו קשורים לרוחב הדלתות של המחלקות והילדים נכנסו למחלקות בשירה,
כשביד כל אחד מהם דגל לאומי קטן.
ראשון למדברים היה ה' מרדכי בן הלל הכהן בשם ועד הלאומי.
"כל בית הנבנה בא"י יש לו חלק לאומי – אמר המברך – ולא כל שכן מוסד העתיד לחנך
את ילדי ישראל להיות לאומיים. הבית הזה נושא את שמו של "בנימין", שם הראוי להיות
סמל לכולנו, שבשעת הצורך נדע להגן על קניינו".
בשם משפחת גולדברג דבר ה' טולקובסקי (בשעת נאומו כיבד הקהל את זכר המנוח
בנימין בקימה). הוא הודה לוועד המושבה ולועד בית-הספר שכבדו את זכר בנימין בקראם
בשמו את בית-הספר.
בשם מחלקת החנוך ברוך ה' עזריהו: "ילדים, היום הביאכם אחרי זמן רב של נדודים
לבית נהדר זה שאתם עתידים להכניס בו את היופי ואת החדוה.
ברצוני להזכיר לטובה את האיש היקר ה' גולדברג שעזר להורכם בהקמת הבית הזה.
ברוך יהיה הבית הזה העומד על תורה ועבודה".
ד"ר מטמן כהן ממיסדי המושבה אמר בין השאר: ילדים, עליכם לזכור את השם בנימין.
הוא היה זמן ידוע תלמידי והוריו היקרים קראוהו בשמו של הד"ר בנימין זאב הרצל.
תגדלו לגדולת האומה ותמלא ארץ-ישראל דור של עובדים בעד עמם וארצם".
ה' יש"י אדלר פנה לילדים ואמר: "אתם צאן קדשים, הלומדים בארץ הקודש בבית-ספר
קדוש, הנקרא על שם איש קדוש, שנתן את חייו בעד ארץ הקודש".
בשירת "התקוה" ננטלה החגיגה.
יצאתי לרמת-גן, למצוא את בית-הספר על שמו של בנימין. לדאבוני, לא קיים יותר
בית-ספר כזה. הבנין נמצא בלב העיר, ממול לבית-העירייה, ומשמש כיום

כבית-משפט. המבנה בן קומה אחת, דמוי האות ח' וחצר במרכזו. הלכתי סחור סחור ומחדר לחדר, חיפשתי שלט כל שהוא לזכרו של בנימין - ואין. החדרים עברו שיפוצים - סיפר לי מזכיר בית-המשפט - הוא איננו זוכר שום לוח-זכרון. 15 הדונמים שהיו מגרשי משחקים וגינות, היו לבניינים.

יפה עשתה עיריית רמת-גן, שסגרה את בית-הספר, במקום סואן ומרכזי זה ובמקומו פתחה את המוסד המכובד. חבל וצר שלא עשתה לקיים את זיכרו של בנימין. כל שביקשה המשפחה היה, כפי שאמר טולקובסקי בטכס פתיחת בית-הספר: "שהשם הזה החרות על הקיר לא יעורר בקטנים האלה כשיגדלו שום רגש של התקפה. עם ישראל היה תמיד נתקף וכעת עבר למצב של הגנה. בנימין עשה מה שהיו צריכים לעשות כל בחור וכל בחורה מישראל. עליכם לבקש דרכי שלום, אלא שעליכם גם לדעת להגן על עצמכם במקרה של התקפה".

שמו של בית-הספר שהיה לבית-ספר תיכון "אהל שם" התקיים עד שנת 1954. המחווה הנאה של מועצת רמת-גן - קריאת בית-הספר שבנה יצחק-לייב - על שם בנימין, ריגש את ההורים השכולים. נראה שרש"ל ויצחק-לייב חשו מחויבות חדשה. בחוברת בהוצאת העירייה, המספרת את סיפורה של עיר הגנים, נמצא הפסוק:

יג' מנחם אב תש"א - 6.8.1941
חתימת הקושן בדבר העברת 4508 דונם מעזבון
י.ל. גולדברג ע"ש המועצה לבעלותה.

יג' אב תש"א - 8.1941

איני מכיר מקרה דומה לזה בארץ. 4508 דונם! 37% משטחה של העיר היום! כאשר מאז נוספו לה השכונות הדרומיות, בית-החולים ע"ש שיבא בתל-השומר, אוניברסיטת בר-אילן וקריית קריניצי.

העברת הבעלות על הקרקע נעשתה לאחר הסתלקותו של י.ל. גולדברג. בכל העיר רמת-גן, לא מצאתי לא ככר, לא רחוב ולא שלט המזכיר או המנציח את התרומה הזו או את תורמיה. ביומנו רשם יצחק-לייב: "הנני מיסד שכונה חדשה סמוך לפרדס שלי בשם "תל-בנימין" ועוד הרבה מחשבות בלבי לפעול פעולות שונות ששמו ישאר חי וקים בעמנו וארצנו. כל אלה נותנים לי ספוק נפשי ומעט תנחומים".

אסתר, נכדתו של אפל, הסבה את תשומת לבי למועדון נוער על שם בנימין, שהיה קיים בילדותה ברחוב הירקון. היא גם זכרה את האיש שהיה אחראי למועדון - אפרתי. הטרדתי בטלפון כמה משפחות בשם אפרתי, עד שהגעתי לאיש הנכון בשם בנימין